

Žalmy a čítania na Kráľovské hodinky na Svätý a veľký piatok

1. hodinka (čas)

Žalm 5

² Pane, počuj moje slová,
všimni si moje vzdychanie.
³ Pozoruj moju hlasitú prosbu,
môj kráľ a môj Boh.
⁴ Veď ku tebe, Pane, sa modlím,
za rána počúvaš môj hlas,
za rána prichádzam k tebe a čakám.
⁵ Ty nie si Boh, ktorému by sa páčila neprávosť,
zlý človek nepobudne pri tebe,
⁶ ani nespravodliví neobstoja pred tvojím pohľadom.
⁷ Ty nenávidíš všetkých, čo páchajú neprávosť,
ničíš všetkých, čo hovoria klamstvá.
Od vraha a podvodníka sa odvracia Pán s odporom.
⁸ No ja len z tvojej veľkej milosti
smiem vstúpiť do tvojho domu
a s bážňou padnúť na tvár pred tvojím svätým chrámom.
⁹ Pane, veď ma vo svojej spravodlivosti pre mojich nepriateľov,
urovnaj svoju cestu predomnou.
¹⁰ Lebo v ich ústach úprimnosti niet,
ich srdcia sú plné zrady;
ich hrtan je ako otvorený hrob,
na jazyku samé úlisnosti.
¹¹ Súď ich, Bože, nech padnú pre svoje zámery;
vyžeň ich pre množstvo ich zločinov,
veď teba, Pane, rozhorčili.
¹² Nech sa tešia všetci, čo majú v teba dôveru,
a naveky nech jasajú.
Chráň ich a nech sa radujú v tebe,
čo tvoje meno milujú.
¹³ Lebo ty, Pane, žehnáš spravodlivého,
ako štítom venčíš ho svojou priazňou.

Žalm 2

¹ Prečo sa búria pohania?
Prečo národy snujú plány daromné?
² Povstávajú pozemskí králi
a vládári sa spolčujú
proti Pánovi a proti jeho pomazanému:
³ “Rozbíme ich okovy
a ich, jarmo zhoďme zo seba!”
⁴ Ten, čo na nebesiach prebýva, sa im vysmieva;

Pán ich privedie na posmech.
⁵ Raz na nich rozhorčene zavolá
a svojim hnevom ich vydesí:
⁶ “Ved’ ja som ustanovil svojho kráľa
na svojom svätom vrchu Sione!”
⁷ Zvestujem Pánovo rozhodnutie:
Pán mi povedal: “Ty si môj syn.
Ja som ťa dnes splodil.
⁸ Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy
a do vlastníctva celú zem.
⁹ Budeš nad nimi panovať žezlom železným
a rozbiješ ich jak hrnce hlinené.”
¹⁰ A teraz, králi, pochopte;
dajte si povedať, pozemskí vladári.
¹¹ V bázni slúžte Pánovi
a s chvením sa mu klaňajte.
¹² Podvoľte sa zákonu: žeby sa nerozhneval
a vy by ste zahynuli na ceste,
lebo sa rýchlo rozhorčí.
Šťastní sú všetci, čo sa spoliehajú na neho.

Žalm 21 (22)

² Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?
Slová môjho náreku sú ďaleko od toho,
kto by ma zachránil.
³ Bože môj, volám vo dne, a nečuješ;
volám v noci, a nenachádzam pokoja.
⁴ A predsa ty si svätý,
ty tróniš na chválach Izraela.
⁵ V teba dúfali naši otcovia;
dúfali a vyslobodil si ich.
⁶ Ku tebe volali a boli spasení,
v teba dúfali a zahanbení neboli.
⁷ No ja som červ, a nie človek,
ľuďom som na posmech a davu na opovrhnutie.
⁸ Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia,
vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou.
⁹ “Úfal v Pána, nech ho vyslobodí,
nech ho zachráni, ako ho má rád.”
¹⁰ Ved’ ty si ma vyviedol z lona
a na prsiach matky si mi dal spočinúť
¹¹ Od samého zrodu som odkázaný na teba.
Ty si môj Boh, odkedy ma mať povila.
¹² Nevzdďaľuj sa odo mňa,
lebo sa blíži ku mne nešťastie
a nieto, kto by mi pomohol.
¹³ Obkľučuje ma stádo juncov,
obstupujú ma býky z Bášanu.
¹⁴ Otvárajú na mňa svoje papule

ako lev, čo plieni a reve.

¹⁵ Rozlievam sa sťa voda
a uvoľňujú sa vo mne všetky kĺby.

Srdce mi mäkne ako vosk
a topí sa mi v útrobach.

¹⁶ Podnebie mi vysychá ako črepiny
a jazyk sa mi lepí k hrtanu.

Do prachu smrti ma odvádzaš.

¹⁷ Obkľučuje ma svorka psov,
obstupuje ma tlupa zlosynov.

Prebodli mi ruky a nohy,
¹⁸ môžem si spočítat' všetky svoje kosti.

Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú;

¹⁹ delia si moje šaty
a o môj odev hádžu lós.

²⁰ Ale ty, Pane, nevzdáľuj sa odo mňa,
ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc.

²¹ Chráň mi dušu pred kopijou
a môj život pred pazúrmí psov.

²² Vyslobod' ma z tlamy levovej,
mňa úbohého chráň pred rohmi byvolov.

²³ Tvoje meno chcem zvestovať' svojim bratom
a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť'.

²⁴ Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte,
oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci.

Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove,

²⁵ ved' on nepohrda, ani neopovrhuje nešťastným chudákom;
ani svoju tvár neodvracia od neho,

lež vyslyší ho, keď volá k nemu.

²⁶ Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení
a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána.

²⁷ Chudobní sa najedia a budú nasýtení
a Pána budú chváliť' tí, čo ho hľadajú:

“Naveky nech žijú ich srdcia!”

²⁸ Pána budú spomínať' a k nemu sa obrátia
všetky zemské končiny,

jemu sa budú klaňať'
všetky rodiny národov.

²⁹ Ved' Pánovo je kráľovstvo,
on panuje nad národmi.

³⁰ Jemu jedinému sa budú klaňať' všetci, čo spia pod zemou;
pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu.

Aj moja duša bude preňho žiť'

³¹ a jemu bude slúžiť' moje potomstvo.

Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať' o Pánovi

³² a jeho spravodlivosť' budú ohlasovať' ľudu, ktorý sa narodí:

“Toto urobil Pán.”

Zach 11, 10 – 13

Takto hovorí Pán: Zoberiem svoje žezlo Dobrota a odvrhnem ho, aby som zrušil svoju zmluvu, ktorú som uzavrel pred všetkými národmi. V ten deň bude zrušená a Kanaánčania, moje strážené ovce, to pochopia, pretože je to Pánovo slovo. Poviem im: Ak to považujete za dobré, dajte mi moju mzdu, alebo sa jej zrieknite. I stanovili moju mzdu na tridsať strieborných. A Pán mi povedal: Hod' ich do pece a pozeraj, či sú skúšané tak, ako oni skúšali mňa. Zobral som tridsať strieborných a hodil som ich do Pánovho chrámu do pece.

215. začalo od polovice (Gal 6, 14 – 18)

Bratia, ja sa nechcem chváliť ničím iným, iba krížom nášho Pána Ježiša Krista, cez ktorý je svet ukrižovaný pre mňa a ja pre svet. Lebo ani obriezka nie je nič, ani neobriezka, ale nové stvorenie. A nad všetkými, čo sa budú riadiť týmto pravidlom, pokoj a milosrdenstvo, aj nad Božím Izraelom. A odteraz nech ma už nik neobťažuje, lebo ja nosím na svojom tele znaky Pána Ježiša. Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vaším duchom, bratia. Amen.

Mt 110. začalo (27, 1 – 56)

V tom čase, keď sa rozhodnilo, veľkňazi a starší ľudia sa uzniesli, že Ježiša vydajú na smrť. Preto ho spútaného odviekli a odovzdali vládarovi Pontskému Pilátovi. Keď zradca Judáš videl, že Ježiša odsúdili, ľútosťou pohnutý vrátil tridsať strieborných veľkňazom a starším so slovami: „Zhrešil som, lebo som zradil nevinnú krv.“ Ale oni odvetili: „Čo nás do toho? To je tvoja vec!“ On odhodil strieborné peniaze v chráme a odišiel; a potom sa šiel obesiť. Veľkňazi vzali peniaze a povedali: „Neslobodno ich dať do chrámovej pokladnice, lebo je to cena krvi!“ Dohodli sa teda a kúpili za ne Hrnčiarovo pole na pochovávanie cudzincov. Preto sa to pole až do dnešného dňa volá Pole krvi. Vtedy sa splnilo, čo povedal prorok Jeremiáš: „Vzali tridsať strieborných, cenu toho, ktorého takto ocenili synovia Izraela, a dali ich za Hrnčiarovo pole; ako mi prikázal Pán.“ Keď Ježiš stál pred vládarom, vládar sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám to hovoríš.“ A keď naňho veľkňazi a starší žalovali, nič neodpovedal. Vtedy sa ho Pilát opýtal: „Nepočuješ, čo všetko proti tebe svedčia?“ Ale on mu neodpovedal ani na jediné slovo, takže sa vládar veľmi čudoval. Na sviatky vládar prepúšťal zástupu jedného väzňa, ktorého si žiadali. Mali vtedy povestného väzňa, ktorý sa volal Barabáš. Keď sa zhromaždili, Pilát im povedal: „Koho vám mám prepustiť: Barabáša, alebo Ježiša, ktorý sa volá Kristus?“ Lebo vedel, že ho vydali zo závidia. Keď sedel na súdnom stolci, odkázala mu jeho manželka: „Nemaj nič s tým spravodlivým, lebo som dnes vo sne veľa vytrpela pre neho.“ Veľkňazi a starší nahovorili zástupu, aby si žiadali Barabáša a Ježiša zahubili. Vládar sa ich opýtal: „Ktorého z týchto dvoch si žiadate prepustiť?“ Oni zvolali: „Barabáša!“ Pilát im povedal: „Čo mám teda urobiť s Ježišom, ktorý sa volá Kristus?“ Všetci volali: „Nech je ukrižovaný!“ On vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Nech je ukrižovaný!“ Keď Pilát videl, že ničnedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, vzal vodu, umyl si pred zástupom ruky a vyhlásil: „Ja nemám vinu na krvi tohto spravodlivého. To je vaša vec!“ A všetok ľud odpovedal: „Jeho krv na nás a na naše deti!“ Vtedy im prepustil Barabáša; Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali. Vládarovi vojaci vzali Ježiša do vládnej budovy a zhromaždili k nemu celú kohortu. Vyzliekli ho a odeli do šarlátového plášt'a, z trnia uplietli korunu a položili mu ju na hlavu, do pravej ruky mu dali trstinu, padali pred ním na kolena a posmievali sa mu: „Raduj sa, židovský kráľ!“ Pľuli naňho, brali mu trstinu a bili ho po hlave. Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z

plášťa a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali. Ako vychádzali, stretli človeka z Cyrény, menom Šimona. Toho prinútili, aby mu niesol kríž. Tak prišli na miesto, ktoré sa volá Golgota, čo znamená Lebka. Dali mu piť ocot zmiešaný so žľcou. Ale keď ho ochutnal, nechcel piť. Keď ho ukrižovali, hodili žreb a rozdelili si jeho šaty. Potom si posadali a strážili ho. Nad hlavu mu dali nápis s označením jeho viny: „Toto je Ježiš, židovský kráľ!” Vedno s ním ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného sprava, druhého zľava. A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu: potriasali hlavami a vraveli: „Ty, čo zboríš chrám a za tri dni ho znova postavíš, zachráň sám seba! Ak si Boží Syn, zostúp z kríža!” Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a staršími: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Je kráľom Izraela; nech teraz zostúpi z kríža a uveríme v neho. Spoliehal sa na Boha; nech ho teraz vyslobodí, ak ho má rád. Veď povedal: „Som Boží Syn.”” Takisto ho tupili aj zločinci, čo boli s ním ukrižovaní. Od dvanástej hodiny nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. Okolo tretej hodiny zvolal Ježiš mocným hlasom: „Eli, Eli, lema sabachthani?”, čo znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?” Keď to počuli niektorí z tých, čo tam stáli, vraveli: „Volá Eliáša.” Jeden z nich hneď odbehol, vzal špongiu, naplnil ju octom, nastokol na trstinu a dával mu piť. Ale ostatní hovorili: „Počkaj, nech uvidíme, či ho Eliáš príde zachrániť.” Ježiš však znova zvolal mocným hlasom a vydýchol ducha. A hľa, chrámová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospelku. Zem sa triasla a skaly sa pukali. Otvorili sa hroby a mnohé telá zosnutých svätých vstali z mŕtvych. Vyšli z hrobov a po jeho vzkriesení prišli do svätého mesta a ukázali sa mnohým. Keď stotník a tí, čo s ním strážili Ježiša, videli zemetrasenie a všetko, čo sa deje, veľmi sa naľakali a hovorili: „On bol naozaj Boží Syn.” Boli tam a zobďaleč sa pozerali mnohé ženy, ktoré sprevádzali Ježiša z Galiley a posluhovali mu. Medzi nimi bola Mária Magdaléna, Mária, Jakubova a Jozesova matka, a matka Zebedejových synov.

3. hodinka (čas)

Žalm 34 (35)

Pane, odsúď tých, čo mňa odsudzujú,
napadni tých, čo mňa napádajú.

² Vezmi zbroj a štít

a vstaň mi na pomoc.

³ Zažeň sa kopijou a sekerou

proti tým, čo ma prenasledujú.

Povedz mojej duši: “Ja som tvoja spása.”

⁴ Nech sa hanbia a červenajú tí,

čo mi číhajú na život;

nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí,

čo mi chcú zle.

⁵ Nech sú ako prach pred vetrom

a nech ich ženie Pánov anjel;

⁶ nech je ich cesta tmavá a klzká

a Pánov anjel nech ich prenasleduje.

⁷ Lebo bez príčiny mi nastavili sieť,

bez dôvodu mi vykopali jamu.

⁸ Nech ho znenazdania stihne pohroma

a nech sa sám chytí do siete, ktorú nastavil,

nech sám padne do tej istej pohromy.

⁹ Lež moja duša bude plesať v Pánovi

a bude sa tešiť z jeho pomoci.

¹⁰ Všetko vo mne bude hovoriť:

“Pane, kto sa ti vyrovná?

Úbožiaka zachraňuješ z rúk tých, čo sú silnejší od neho
chudáka a bedára pred lúpežníkmi.”

¹¹ Vystúpili kriví svedkovia

a pýtali sa na to, o čom nemám ani tušenia.

¹² Za dobré sa mi odplácali zlým;

som celkom opustený.

¹³ Keď oni boli chorí,

ja som nosil rúcho kajúcne.

Umŕtvoval som sa pôstom

a v srdci som sa stále modlil.

¹⁴ Ako k priateľovi, ako k bratovi som sa správal k nim;

zármotok ma zohol, akoby som oplakával vlastnú mať.

¹⁵ Ale keď som klesol ja, oni sa zaradovali a hneď sa zhŕkli;
zhŕkli sa proti mne a bili ma i tí, ktorých som ani nepoznal.

¹⁶ Bez prestania ma trhali,

dráždili ma, posmievali sa mi

a zubami škripali proti mne.

¹⁷ Pane, ako dlho sa budeš na to dívať?

Zachráň ma pred ich zlobou

a pred levmi život môj.

¹⁸ Budem ťa oslavovať vo veľkom zhromaždení

a chváliť uprostred zástupov.

¹⁹ Nech sa netešia nado mnou falošní nepriatelia,

čo ma nenávidia bez príčiny a prebodávajú očami.

²⁰ Lebo nehovoria, čo je na pokoj,

ale vymýšľajú úklady proti tichým zeme.

²¹ Naširoko rozďavujú ústa proti mne,

hovoria: “Dobre, dobre, na vlastné oči vidíme.”

²² Pane, ty to vidíš, nuž nemlč;

Pane, nevzdáľuj sa odo mňa.

²³ Prebud' sa, vstaň a zachráň ma,

Pán môj a Boh môj, ujmi sa môjho sporu.

²⁴ Pane, Bože môj, súd' ma podľa svojej spravodlivosti,

nech sa netešia nado mnou.

²⁵ Nech si v srdci nehovoria:

“Dobre, ako sme si želali.”

A nech nehovoria: “Zhltli sme ho.”

²⁶ Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna,

čo sa tešia z môjho nešťastia,

nech hanba a potupa zaodeje tých,

čo sa povyšujú nado mňa.

²⁷ Nech sa tešia a radujú tí, čo aj mne žičia spravodlivosť,

a nech stále hovoria: “Nech je zvelebený Pán,

čo svojho sluhu obdarúva pokojom.”

²⁸ Vtedy môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti

a bude ťa oslavovať deň čo deň.

Žalm 108 (109)

Bože, chvála moja, nemlč,
² lebo sa proti mne otvorili ústa hriešnika a ústa podvodníka.
Hovoria proti mne lživým jazykom,
³ zahŕňajú ma nenávisťnými rečami
a napádajú ma bez príčiny.
⁴ Za moju lásku broja proti mne;
ale ja sa modlím.
⁵ Zlom sa mi odplácajú za dobré
a nenávisťou za lásku.
⁶ Postav nad neho hriešnika.
Žalobca nech stojí po jeho pravici.
⁷ Keď ho budú súdiť, nech vyjde ako odsúdený
a jeho modlitba nech mu bude hriechom.
⁸ Jeho dní nech je čím menej
a jeho úrad nech prevezme iný.
⁹ Jeho deti nech ostanú sirotami
a vdovou jeho manželka.
¹⁰ Jeho synovia nech sa voslep túlajú a nech žobrujú,
nech ich vyženú z ich spustošených príbytkov.
¹¹ Nech ho úžerník oberie o celý majetok
a plody jeho práce nech rozchvacujú cudzí.
¹² Nech mu nik nepreukáže milosrdenstvo
a nech sa nik nezľutuje nad jeho sirotami.
¹³ Jeho potomstvo nech vyhynie,
nech je vytreté v ďalšom pokolení ich meno.
¹⁴ Pán nech pamätá na nepravosť jeho otcov
a hriech jeho matky nech sa nezotrie.
¹⁵ Pán nech ich má stále pred očami
a nech vyhladí ich pamiatku zo zeme.
¹⁶ Za to, že mu ani nenapadlo byť milosrdným,
ale prenasledoval bedára a žobráka
a sklúčeného v srdci chcel usmrtiť.
¹⁷ Miloval kliatbu, nech ho teda postihne;
nechcel požehnanie, nech sa teda vzdiali od neho.
¹⁸ Preklínanie si obliekal sťa odev,
nech vojde do jeho vnútra ako voda
a do jeho kostí ako olej.
¹⁹ Nech mu je šatou, ktorou sa odeje,
a pásom, ktorým sa vždy opáše.
²⁰ Tak nech Pán odplatí tým, čo na mňa žalujú
a zle hovoria proti mne.
²¹ Ale ty, Pane, Pane, pre svoje meno sa ma zastaň,
veď tvoje milosrdenstvo je láskavé;
²² zachráň ma, lebo ja som úbohý a chudobný
a moje srdce je vo mne ranené.
²³ Odchádzam ako tieň, ktorý sa nakláňa,
striasajú ma ako kobyľku.
²⁴ Od pôstu sa mi podlamujú kolená,

a telo mi chradne bez oleja.

²⁵ Som im už len na posmech;
keď ma vidia, potriasajú hlavou.

²⁶ Pomôž mi, Pane, Bože môj,
zachráň ma podľa svojho milosrdenstva.

²⁷ Nech poznajú, že to tvoja ruka,
že si to ty, Pane, urobil.

²⁸ Oni nech preklínajú, ty však žehnaj;
nech sú zahanbení tí, čo vystupujú proti mne,
a tvoj služobník nech sa raduje.

²⁹ Nech hanba pokryje tých, čo ma osočujú,
a potupa nech ich zahalí ako plášť.

³⁰ Veľmi budem oslavovať Pána svojimi ústami,
budem ho chváliť uprostred zástupov,

³¹ lebo on stojí po pravom boku chudáka,
aby ho zachránil pred jeho sudcami.

Žalm 50 (51)

³ Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje veľké milosrdenstvo
a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť.

⁴ Úplne zmy zo mňa moju vinu
a očisť ma od hriechu.

⁵ Vedomý som si svojej nepravosti
a svoj hriech mám stále pred sebou.

⁶ Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil
a urobil som, čo je v твоjich očiach zlé,
aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku
a nestranný vo svojom súde.

⁷ Naozaj som sa v nepravosti narodil
a hriešneho ma počala moja mať.

⁸ Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom
a v samote mi múdrosť zjavuješ.

⁹ Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý;
umy ma a budem belší ako sneh.

¹⁰ Daj, aby som počul radosť a veselosť,
a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil.

¹¹ Odvráť svoju tvár od mojich hriechov
a zotri všetky moje viny.

¹² Bože, stvor vo mne srdce čisté
a v mojom vnútri obnov ducha pevného.

¹³ Neodvrhuj ma spreď svojej tváre
a neodnímaj mi svojho ducha svätého.

¹⁴ Navráť mi radosť z tvojej spásy
a posilni ma duchom veľkej ochoty.

¹⁵ Poučím blúdiacich o твоjich cestách
a hriešnici sa k tebe obrátia.

¹⁶ Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny krvipreliačia
a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou.

¹⁷ Pane, otvor moje pery
a moje ústa budú ohlasovať tvoju slávu.

¹⁸ Ved' ty nemáš záľubu v obete,
ani žertvu neprijmeš odo mňa.

¹⁹ Obetou Bohu milou je duch skrúšený;
Bože, ty nepohrdaš srdcom skrúšeným a poníženým.

²⁰ Bud' dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu,
vybuduj múry Jeruzalema.

²¹ Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy;
potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá.

Iz 50, 4 – 11

Pán mi dáva jazyk vyučovania, aby som vedel, kedy je potrebné povedať slovo. Zavčas rána ma prebúdz a dal mi ucho, aby som počúval. Pán mi otvoril ucho, a ja som neodporoval, nazad som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili, a svoje líca tým, čo trhali, tvár som si neskryl pred potupou a slinou. Pán, Pán, mi pomáha, preto nebudem zahanbený. Preto som si zatvrdil tvár sťa kremeň a viem, že sa nezahanbím. Blízko je, čo mi dá za pravdu, kto sa chce pravotiť so mnou? – Postavme sa zoči-voči! Kto je mojím žalobcom? – Nech pristúpi ku mne! Hľa, Pán, Pán, mi pomáha, kto ma odsúdi? Hľa, všetci sa zoderú ako rúcho, mol' ich zožerie. Kto z vás sa bojí Pána, kto čuje hlas jeho služobníka, kto chodí v tmách a nemá žiary, nech dúfa v meno Pánovo a spolieha sa na svojho Boha! Hľa, všetci, čo zažihate oheň a opasujete si fakle, vstúpte do žiary svojho ohňa a do fakiel', čo ste roznieťili. Z mojej ruky sa vám to stane, budete ležať v bolestiach.

88. začalo od polovice (Rim 5, 6 – 11)

Bratia, Kristus zomrel v určenom čase za bezbožných, keď sme boli ešte bezmocní. Sotvarkto zomrie za spravodlivého; hoci za dobrého by sa azda niekto odhodlal umrieť. Ale Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici. Tým skôr sa teda skrze neho zachránime od hnevu teraz, keď sme už ospravedlnení jeho krvou! Lebo ak sme boli zmierení s Bohom smrťou jeho Syna vtedy, keď sme boli nepriateľmi, tým skôr už ako zmierení budeme spasení jeho životom. A nielen to: ešte sa aj chválime Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sme teraz obsiahli zmierenie.

Mk 67. začalo (15, 16 – 41)

V tom čase vojaci odvieďli Ježiša dnu do nádvorja, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú kohortu. Odeli ho do purpurového plášťa, z tñnia uplietli korunu a založili mu ju. A začali ho pozdravovať: „Raduj sa, židovský kráľ!” Bili ho trstinou po hlave, pľuli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu. Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali. Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z poľa, aby mu niesol kríž. Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka. Dávali mu piť víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal. Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty – hodili o ne žreb, kto si má čo vziať. Keď ho ukrižovali, bolo deväť hodín. Jeho vinu označili nápisom: „Židovský kráľ.” Vedno s ním ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. A splnilo sa Písmo, ktoré hovorí: „Započítali ho medzi zločincov.” A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; potriasali hlavami a vraveli: „Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. Zachráň sám

seba, zostúp z kríža!” Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi a so zákonníkmi si hovorili: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili.” Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní. Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: „Heloi, heloi, lema sabachthani?“, čo v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?” Keď to počuli niektorí z okolostojacich, vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.” Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.” Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol. Chrátová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku. Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikol a skonol, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.” Zobďaleč sa pozerali aj ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozesa, i Salome, ktoré ho sprevádzali a posluhovali mu, keď bol v Galilei. Aj mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema.

6. hodinka (čas)

Žalm 53 (54)

³ Pane, zachráň ma pre svoje meno
a svojou mocou obráň moje právo.
⁴ Bože, vyslyš moju modlitbu
a vypočuj slová mojich úst.
⁵ Lebo pyšní povstávajú proti mne
a násilníci mi striehnu na život,
nehcú mať Boha na očiach.
⁶ Ale mne Boh pomáha
a môj život udržiava Pán.
⁷ Na mojich protivníkov obráť nešťastie
a rozpráš ich, veď si verný.
⁸ S radosťou ti prinesiem obetu;
meno tvoje, Pane, budem velebiť, lebo si dobrý;
⁹ lebo ma vyslobodzuješ zo všetkých súžení
a na svojich nepriateľov môžem hľadiť z vysoka.

Žalm 139 (140)

² Oslobod' ma, Pane, od zlého človeka
a pred násilníkom ma chráň.
³ Veď oni zamýšľajú robiť zlo,
deň čo deň podnecujú rozbroje.
⁴ Ako had si ostria jazyky,
za perami majú jed vreteníc.
⁵ Pane, bráň ma pred rukou hriešnika
a chráň ma pred násilníkom,
lebo mi zamýšľajú nohy podraziť.
⁶ Pyšní mi nastavujú osídlo;
napínajú sieť z povrazov
a kladú mi pasce na cestu.
⁷ Pánovi hovorím: “Ty si môj Boh;
čuj, Pane, hlas mojej úpenlivej prosby.”

⁸ Pane, Pane, ty si moja sila a zástita;
ked' bojujem, kryješ mi hlavu.
⁹ Nedaj, Pane, aby sa splnili želania bezbožného,
aby sa uskutočnili jeho zámery.
¹⁰ Tí, čo ma obkľučujú, hlavu dvíhajú;
nech ich pokryje zloba vlastných perí.
¹¹ Nech na nich padá žeravé uhlie;
vrhni ich do jamy, aby už nevstali.
¹² Muž zlého jazyka sa neudrží na zemi,
násilníka stihne náhla skaza.
¹³ Viem, že Pán úbohému právo prisúdi
a chudobnému odplatí.
¹⁴ Len spravodliví budú tvoje meno velebiť
a statoční budú bývať u teba.

Žalm 90 (91)

¹ Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva
a v tóni Všemohúceho sa zdržiava,
² povie Pánovi: "Ty si moje útočisko
a pevnosť moja; v tebe mám dôveru, Bože môj."
³ Ved' on sám ťa vyslobodí z osídel lovcov
a zo zhubného moru.
⁴ Svojimi krídlami ťa zacloní
a uchýliš sa pod jeho perute.
Jeho pravda je štítom a pancierom,
⁵ nebudeš sa báť nočnej hrôzy,
ani šípu letiaceho vo dne,
⁶ ani moru, čo sa tmou zakráda,
ani nákazy, čo pustoší na poludnie.
⁷ I keď po tvojom boku padnú tisíce
a desaťtisíce po tvojej pravici,
teba nezasiahne.
⁸ Budeš sa môcť dívať vlastnými očami
a uvidíš, ako sa odpláca hriešnikom.
⁹ Lebo tvojím útočiskom je Pán,
za ochrancu si si zvolil Najvyššieho.
¹⁰ Nestihne ťa nijaké nešťastie
a k tvojmu stanu sa nepriblíži pohroma,
¹¹ lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe,
aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách.
¹² Na rukách ťa budú nosiť,
aby si si neuderil nohu o kameň.
¹³ Budeš si kráčať po vretenici a po zmiji,
leva i draka rozšliapeš.
¹⁴ Pretože sa ku mne pritúlil, vyslobodím ho,
ujmem sa ho, lebo pozná moje meno.
¹⁵ Keď ku mne zavolá, ja ho vyslyším
a budem pri ňom v súžení,
zachránim ho i oslávim.

¹⁶ Obdarím ho dlhým životom
a ukážem mu svoju spásu.

Iz 52,13 – 54,1

Takto hovorí Pán: Hľa, úspech bude mať môj služobník, pozdvihne, vyvýši a zvelebí sa veľmi. Ako sa nad ním zhrozili mnohí – veď neľudsky je znetvorený jeho výzor a jeho obraz je nepodobný človeku – tak ho budú obdivovať mnohé národy, králi si pred ním zatvoria ústa. Veď uvidia, o čom sa im nevravelo, a poznajú, čo neslýchali! Kto by uveril, čo sme počuli, a komu sa zjavilo Pánovo rameno? Veď vzišiel pred ním sťa ratoliestka a ako koreň z vyschnutej zeme. Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom, tak neotvoril ústa. Z úzkosti a súdu ho vyrvali a kto pomyslí na jeho pokolenie? Veď bol vyťatý z krajiny živých, pre hriech svojho ľudu dostal úder smrteľný. So zločincami mu dali hrob, jednako s boháčom bol v smrti, lebo nerobil násilie, ani podvod nemal v ústach. Pánovi sa však páčilo zdrviť ho utrpením. Ak dá svoj život na obeť za hriech, uvidí dlhoveké potomstvo a podarí sa skrze neho vôľa Pánova. Po útrapách sa jeho duša nahľadá dosýta. Môj spravodlivý služobník svojou vedomosťou ospravedlní mnohých a on poniesie ich hriechy. Preto mu dám za údel mnohých a početných dostane za korisť, lebo vylial svoju dušu na smrť a pripočítali ho k hriešnikom. On však niesol hriechy mnohých a prihováral sa za zločincov. Zaplesaj, neplodná, čo si nerodila, rozozvuč sa plesaním a jasaj, čo si nekvílila, lebo dietky opustenej sú početnejšie ako dietky vydatej.

306. začalo (Hebr 2, 11 – 18)

Bratia, ten, čo posväcuje, aj tí, čo sú posväcovaní, všetci pochádzajú z jedného. Preto sa nehanbí volať ich bratmi, keď hovorí: „Tvoje meno zvestujem svojim bratom a uprostred cirkvi ťa budem ospevovať.“ Ďalej: „Ja budem v neho dúfať.“ A zasa: „Hľa, ja i deti, ktoré mi dal Boh.“ A pretože deti majú účasť na krvi a tele, aj on mal podobne spoluúčasť na nich, aby smrťou zničil toho, ktorý vládol smrťou, čiže diabla, a vyslobodil tých, ktorých celý život zotročoval strach pred smrťou. Veď sa neujíma anjelov, ale ujíma sa Abrahámovho potomstva. Preto sa vo všetkom musel pripodobniť bratom, aby sa stal milosrdným a verným veľkňazom pred Bohom a odčinil hriechy ľudu. A pretože sám prešiel skúškou utrpenia, môže pomáhať tým, ktorí sú skúšaní.

Lk 111. začalo (23, 32 – 49)

V tom čase viedli s Ježišom na popravu ešte dvoch zločincov. Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Potom hodili žreb a rozdelili si jeho šaty. Ľud tam stál a díval sa. Spolu s nimi sa mu posmievali aj poprední muži a vraveli: „Iných zachraňoval, nech

zachráni aj seba, ak je Boží Kristus, ten vyvolenec.” Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot a hovorili: „Zachráň sa, ak si židovský kráľ!” Nad ním bolo napísané gréckymi, latinskými a hebrejskými písmenami: „Toto je židovský kráľ.” A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: „Nie si ty Kristus?! Zachráň seba i nás!” Ale druhý ho zahriakol: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé.” Potom povedal Ježišovi: „Pane, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.” Ježiš mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.” Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. Slnko sa zatmelo, chrámová opona sa roztrhla napoly a Ježiš zvolal mocným hlasom: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.” Po tých slovách vydýchol. Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha, hovoriac: „Tento človek bol naozaj spravodlivý.” A celé zástupy tých, čo sa zišli na toto divadlo a videli, čo sa deje, bili sa do prs a vracali sa domov. Všetci jeho známi stáli obďaleč i ženy, ktoré ho sprevádzali z Galiley, a dívali sa na to.

9. hodinka (čas)

Žalm 68 (69)

² Zachráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk.

³ V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod nohami, dostal som sa do hlbín vôd a zalieva ma príval.

⁴ Ustatý som od volania, hrdlo mi zachríplo.

Unavili sa mi oči, čo tak vyzerám svojho Boha.

⁵ Viac než mám vlasov na hlave, je tých, čo ma bez príčiny nenávidia.

Mocnejší sú tí, čo ma prenasledujú, sú to nepriatelia klamárski; musel som vrátiť, čo som neulúpil.

⁶ Bože, ty poznáš moju pochabosť a moje poklesky nie sú ti skryté.

⁷ Nech sa nemusia pýriť pre mňa tí, čo dúfajú v teba, Pane, Bože zástupov.

Nech sa nemusia hanbiť pre mňa tí, čo ťa hľadajú, Bože Izraela.

⁸ Pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár.

⁹ Svojim bratom som sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym.

¹⁰ Stravuje ma horlivosť za tvoj dom, padajú na mňa urážky tých, čo ťa urážajú.

¹¹ V pôstoch som si dušu vyplakal, no aj to mi bolo na potupu.

¹² I vrecovinu som si obliekol a príslovečným som sa stal.

¹³ Utrhajú si zo mňa tí, čo vyesedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani.

¹⁴ Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti.

Vypočuj ma, Bože, pre svoju veľkú dobrotu,

pre svoju vernosť mi pomôž.

¹⁵ Vytrhni ma z bahna, aby som sa nepohrúžil doň,
a budem vytrhnutý z moci svojich nenávistníkov
i z hlbokých vôd.

¹⁶ Nech ma nezatopí prival vôd,
nech ma nepohlí hlbina
a priepasť nezavrie nado mnou pažerák.

¹⁷ Vyslyš ma, Pane, veď si dobrotivý a láskavý;
pre svoje veľké milosrdenstvo pohliadni na mňa.

¹⁸ Neodvracaj tvár od svojho služobníka,
veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš.

¹⁹ Príď ku mne a zachráň ma,
so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'.

²⁰ Ty poznáš moju potupu,
moju hanbu i moje zneuctenie.

Ty vidíš všetkých, čo ma sužujú.

²¹ Potupa mi zlomila srdce a ochabol som.

Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol;
čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel.

²² Do jedla mi dali žlče,
a keď som bol smädný, napojili ma octom.

²³ Nech sa im ich stôl stane nástrahou,
odplatou a pohoršením.

²⁴ Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli,
a nech v bedrách oslbnú navždy.

²⁵ Vylej na nich svoje rozhorčenie,
nech ich zachváti páľava tvojho hnevu.

²⁶ Nech spustne ich táborisko
a v ich stanoch nech nemá kto bývať.

²⁷ Lebo prenasledujú toho, koho si ty udrel,
a množia bolesti tomu, koho si zranil.

²⁸ K ich neprávosti pridaj nepravosť,
nech nevojdú do tvojej spravodlivosti.

²⁹ Nech sú vytretí z knihy žijúcich
a nech nie sú zapísaní medzi spravodlivými.

³⁰ Som úbožiak, plný bolesti;
tvoja pomoc, Bože, ma pozdvihne.

³¹ Piesňou chcem Božie meno osláviť
a velebiť ho chválospevmi.

³² A Pánovi to bude milšie, ako keby som obetoval býka,
ako keby som obetoval junca, ktorému rastú rožky a ratice.

³³ Nech zvedia o tom ponížení a nech sa potešia;
hľadajte Boha a srdce vám oživne.

³⁴ Lebo Pán vypočuje chudobných
a nepohrda svojimi, keď sú v zajatí.

³⁵ Nech ho chvália nebesia i zem,
moria a všetko, čo sa hýbe v nich.

³⁶ Lebo Boh zachráni Sion
a vybuduje mestá Júdove;
usadia sa tam a budú ich majetkom.

³⁷ A zdedia ho potomci jeho služobníkov
a tí, čo milujú jeho meno, budú v ňom prebývať.

Žalm 69 (70)

² Bože, príd' mi na pomoc;
Pane, ponáhľaj sa mi pomáhať.
³ Nech sa hanbia a červenajú tí,
čo mi číhajú na život.
Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí,
čo mi chcú zle.
⁴ Nech ustúpia a zapýria sa tí,
čo mi hovoria: "Tak mu treba."
⁵ No nech jasajú a radujú sa z teba tí, čo ťa hľadajú,
a nech ustavične volajú: "Nech je zvelebený Boh"
tí, čo tvoju spásu milujú.
⁶ No ja som úbožiak a bedár;
Bože, ponáhľaj sa ku mne.
Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ,
Pane, nemeškaj.

Žalm 85 (86)

Nakloň, Pane, svoj sluch a vyslyš ma,
lebo som biedny a chudobný.
² Ochraňuj ma, lebo som ti oddaný;
zachráň, Bože, svojho sluhu, ktorý dúfa v teba.
³ Zmiluj sa, Pane, nado mnou, veď k tebe volám deň čo deň.
⁴ Obveseľ, Pane, svojho sluhu,
veď k tebe dvíham svoju dušu.
⁵ Lebo ty, Pane, si dobrý a láskavý
a veľmi milostivý voči všetkým, čo ťa vzývajú.
⁶ Pane, počuj moju modlitbu,
všimni si hlas mojej úpenlivej prosby.
⁷ V deň svojho súženia volám k tebe,
lebo ty ma vyslyšíš.
⁸ Niet podobného tebe medzi bohmi, Pane,
a nič sa nevyrovná tvojim dielam.
⁹ Všetky národy, ktoré si stvoril, prídu k tebe
a budú sa ti klaňať, Pane,
a tvoje meno oslavovať.
¹⁰ Lebo si veľký a robíš zázraky,
iba ty si Boh.
¹¹ Ukáž mi, Pane, svoju cestu
a budem kráčať v tvojej pravde.
Daj, aby moje srdce bolo prosté
a malo bázeň pred tvojím menom.
¹² Celým srdcom ťa chcem chváliť, Pane, Bože môj,
a tvoje meno oslavovať naveky;
¹³ Veď si bol ku mne veľmi milostivý

a vytrhol si ma z najhlbšej priepasti.

¹⁴ Bože, pyšní povstali proti mne
a tlupa násilníkov mi čiahala na život;
nechceli ťa mať pred očami.

¹⁵ No ty, Pane, si Boh milosrdný a láskavý,
zhovievavý, veľmi milostivý a verný.

¹⁶ Pohliadni na mňa a zľutuj sa nado mnou;
daj silu svojmu služobníkovi,
zachráň syna svojej služobnice.

¹⁷ Nech som dôkazom tvojej dobroty,
aby moji nenávisníci s hanbou videli,
že ty, Pane, si mi pomohol a že si ma potešil.

A znovu: Nech som dôkazom tvojej dobroty,
aby moji nenávisníci s hanbou videli,
že ty, Pane, si mi pomohol a že si ma potešil.

Jer 11,18 – 12,5a. 9c-11a. 14-15

Pán ma poučil a pochopil som; vtedy si mi ukázal ich výčiny. Ja som bol ako krotký baránok, vedený na zabitie; ani som nevedel, že stroja proti mne úklady: Zmárnime strom v jeho miazge, vykoreňme ho zo zeme živých, nech sa viac ani nespomenie jeho meno! Ale, Pane zástupov, ty súdiš spravodlivo, ty skúmaš myseľ a srdce, uvidím na nich tvoju pomstu, veď tebe som postúpil svoj spor. Preto Pán takto hovorí ľuďom z Anatotu, ktorí mi stroja o život so slovami: Neprorokuj v mene Pánovom, tak nezomrieš našou rukou! Takto teda hovorí Pán zástupov: Hľa, navštívim ich: mladíci pod mečom, ich synovia a dcéry pomrú od hladu. Neostane z nich ani zvyšok, lebo privediem na Anatotčanov nešťastie v roku ich navštívenia. Pravdu máš ty, Pane, keď sa súdim s tebou, jednako chcem s tebou hovoriť o práve: Prečo sa darí ceste zločincov, v pokoji si žijú všetci odbojníci? Zasadil si ich a zakorenili sa, rástli a priniesli ovocie; si blízky ich ústam, ale ďaleký ich srdcu. Ty ma však, Pane poznáš, vidíš ma, skúmaš, aké mám voči tebe srdce. Veď ich ako ovce na jatku a zasväť ich pre deň zabíjania! Dokedy bude smútiť zem a vädnúť zeleň všetkých polí pre zlobu jej obyvateľov? Hynú zvieratá i vtáctvo, lebo vravia: Nevidí našu budúcnosť. Tvoje nohy bežia a oslabujú ťa. Nože, zhromaždíte všetku poľnú zver, poberte sa k pokrmu! Mnohí pastieri mi spustošili vinohrad, pošliapali mi dedičstvo, obrátili moju nivu rozkošnú na znivočenú púšť. Obrátili ju na púšť. Lebo toto hovorí Pán: Proti všetkým podlým susedom, ktorí siahali na dedičstvo, ktoré som dal svojmu ľudu, Izraelovi: Hľa, vytrhnem ich z ich krajiny a Júdov dom vytrhnem sprostred nich. A keď ich už vytrhnem, znovu sa zľutujem nad nimi a vrátim každého k jeho dedičstvu, každého do jeho krajiny.

324. začalo (Hebr 10, 19 – 31)

Bratia, keď máme smelú dôveru, že vojdeme do Svätyne skrze Ježišovu krv, tou novou a živou cestou, ktorú nám otvoril cez oponu, to jest cez svoje telo, a keď máme veľkňaza nad Božím domom, pristupujme s úprimným srdcom v plnosti viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. Neochvejne sa držíme nádeje, ktorú vyznávame, lebo verný je ten, ktorý dal prisľúbenie. Všimajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom. Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým viac, čím viac badáte, že sa blíži ten deň.

Lebo ak dobrovoľne hrešíme po prijatí poznania pravdy, potom už niet obety za hriechy, ale iba hrozné očakávanie súdu a žiara ohňa, ktorý strávi protivníkov. Ak niekto poruší Mojžišov zákon, zomrie bez milosrdenstva na základe dvoch alebo troch svedkov; uvážte, o čo hroznejší trest si zaslúži ten, kto šliape po Božom Synovi, znevažuje krv zmluvy, v ktorej bol posvätený, a potupuje Ducha milosti? Veď poznáme toho, ktorý povedal: „Mne patrí pomsta, ja sa odplatím.“ A zasa: „Pán bude súdiť svoj ľud.“ Je hrozné padnúť do rúk živého Boha.

Jn 59. začalo (18,28 – 19,37)

V tom čase viedli Ježiša od Kajfáša do vládnej budovy. Bolo už ráno. Ale oni do vládnej budovy nevošli, aby sa nepoškvrnili a mohli jesť veľkonočného baránka. Preto vyšiel von za nimi Pilát a opýtal sa: „Akú žalobu podávate proti tomuto človeku?“ Odpovedali mu: „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho vy a súdte podľa svojho zákona!“ Židia mu odpovedali: „My nesmieme nikoho usmrtiť.“ Tak sa malo splniť Ježišovo slovo, ktorým naznačil, akou smrťou zomrie. Pilát opäť vošiel do vládnej budovy. Predvolal si Ježiša a spýtal sa ho: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“ Pilát odvetil: „Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo si vykonal?“ Ježiš povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiaľto.“ Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?!” Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ Pilát mu povedal: „Čo je pravda?“ Ako to povedal, znova vyšiel k Židom a vravel im: „Ja na ňom nenachádzam nijakú vinu. Je však u vás zvykom, že vám na Paschu prepúšťam jedného väzňa. Chcete teda, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Všetci znova kričali: „Toho nie, ale Barabáša!“ A Barabáš bol zločinec. Vtedy Pilát Ježiša vzal a dal ho zbičovať. Vojaci uplietli z trnia korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového plášt'a. Prichádzali k nemu a hovorili: „Raduj sa, židovský kráľ!“ A bili ho po tvári. Pilát znova vyšiel a povedal im: „Pozrite, privádzam vám ho von, aby ste vedeli, že na ňom nijakú vinu nenachádzam.“ Ježiš vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát im povedal: „Hľa, človek!“ Len čo ho zazreli veľkňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam vinu.“ Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vydával za Božieho Syna.“ Keďto Pilát počul, ešte väčšmi sa naľakal. Znova vošiel do vládnej budovy a spýtal sa Ježiša: „Odkiaľ si?“ Ale Ježiš mu neodpovedal. Pilát sa ho spýtal: „So mnou sa nechceš rozprávať?! Nevieš, že mám moc prepustiť ťa a moc ukrižovať ťa?“ Ježiš odpovedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti to nebolo dané zhora. Preto má väčší hriech ten, čo ma vydal tebe.“ Od tej chvíle sa Pilát usiloval prepustiť ho. Ale Židia kričali: „Ak ho prepustíš, nie si priateľom cisára. Každý, kto sa vydáva za kráľa, stavia sa proti cisárovi.“ Keď Pilát počul tieto slová, vyviedol Ježiša von a sadol si na súdny stolec na mieste zvanom Lithostrotos, po hebrejsky Gabbata. Bol Prípravný deň pred Paschou, okolo poludnia. Tu povedal Židom: „Hľa, váš kráľ!“ Ale oni kričali: „Preč s ním! Preč s ním! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vášho kráľa mám ukrižovať?!” Veľkňazi odpovedali: „Nemáme kráľa, iba cisára!“ Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša. Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch, z jednej i druhej strany, Ježiša v prostriedku. Pilát vyhotovil aj nápis a pripevnil ho na kríž. Bolo tam napísané: „Ježiš Nazaretský, židovský kráľ.“ Tento nápis čítalo mnoho Židov, lebo miesto, kde Ježiša ukrižovali, bolo blízko mesta; a bol napísaný po hebrejsky, grécky a latinsky. Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Židovský kráľ, ale: On povedal: ‚Som židovský kráľ.‘“

Pilát odpovedal: „Čo som napísal, to som napísal.“ Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty a rozdelili ich na štyri časti, pre každého vojaka jednu. Vzali aj spodný odev. Ale tento odev bol nezošívaný, odhora v celku utkaný. Preto si medzi sebou povedali: „Netrhajme ho, ale žrebujme oň, či bude!“ Aby sa splnilo Písmo: „Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili žreb.“ A vojaci to tak urobili. Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal svojej matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žízňim.“ Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. Keďže bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným polámali nohy a sňali ich, aby nezostali telá na kríži cez sobotu, lebo v tú sobotu bol veľký sviatok. Prišli teda vojaci a polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili. Toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: „Kosť mu nebude zlomená.“ A na inom mieste Písmo hovorí: „Uvidia, koho prebodli.“

Obednica

Blaženstvá:

Pane, spomeň si na mňa, * keď prídeš do svojho kráľovstva.

Blažení chudobní v duchu, * lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blažení plačúci, * lebo oni budú potešení.

Blažení tichí, * lebo oni budú dedičmi zeme.

Blažení lační a smädní po spravodlivosti, * lebo oni budú nasýtení.

Blažení milosrdní, * lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.

Blažení čistého srdca, * lebo oni uvidia Boha.

Blažení tí, čo širia pokoj, * lebo ich budú volať Božími synmi.

Blažení prenasledovaní pre spravodlivosť, * lebo ich je nebeské kráľovstvo.

Blažení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať * a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť.

Radujte sa a jasajte, * lebo máte hojnú odmenu v nebi.

Žalm 33 (34)

Pána chcem velebiť v každom čase, * moje ústa budú ho vždy chváliť.

V Pánovi sa bude chváliť moja duša; * nechže to počujú pokorní a nech sa tešia.

Velebte so mnou Pána * a oslavujme jeho meno spoločne.

Hľadal som Pána a on ma vyslyšal, * a vytrhol ma zo všetkej hrôzy.

Na neho hľadte a budete žiariť, * a tvár vám nesčervenie hanbou.

Úbožiak zavolať a Pán ho vyslyšal, * a vyslobodil ho zo všetkých tiesní.
Ako strážca sa utáborí anjel Pánov okolo bohobojných * a vyslobodí ich.
Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán; * šťastný človek, čo sa utieka k nemu.
Vy, jeho svätí, bojte sa Pána, * veď bohobojní núdzu nemajú.
Boháči sa nabedia a nahladujú, * ale tým, čo hľadajú Pána, nijaké dobro chýbať nebude.
Podťe, deti, čujte ma, * naučím vás bázi Pánovej.
Miluje niekto život * a chce požívať dobro v šťastných dňoch?
Zdržuj svoj jazyk od zlého * a svoje pery od reči úlisnej.
Unikaj pred zlom a dobre rob, * hľadaj pokoj a usiluj sa oň.
Pánove oči hľadajú na spravodlivých * a k ich volaniu sa nakláňa jeho sluch.
Tvár Pánova sa odvracia od tých, čo robia zlo, * a vyhladzuje ich pamiatku zo zeme.
Spravodliví volali a Pán ich vyslyšal, * a vyslobodil ich zo všetkých tiesní.
Pán je pri tých, čo majú srdce skrúsené, * a zachraňuje zlomených na duchu.
Spravodliví majú utrpení veľa, * ale Pán ich vyslobodí zo všetkých.
Všetky kosti im ochraňuje * ani jedna sa im nezlomí.
Hriešnika zloba zahubí * a tých, čo nenávidia spravodlivého, stihne trest.
Pán vykúpi duše svojich služobníkov, * nebudú potrestaní tí, čo v neho dúfajú.

Predlohy:

žalmy – www.grkat.nfo.sk/Texty/zaltar.rtf

čítania – lc.kbs.sk/?den=20200410&obrad=gr

Kompilácia: o. Andrej @ www.grkat.nfo.sk

Posledná revízia textu: 09.04.2020